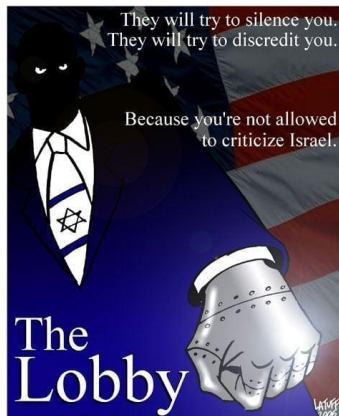

Autor: Ran HaCohen

Pokud by se měla rozdávat Nobelova cena za pokrytectví, žhavým kandidátem by byl Abraham Forman. Tento ředitel ADL (Anti-Defamation League), nedávno publikoval **novou studii, zabývající se antisemitismem v Evropě**. V jedné kolonce měli respondenti odpovědět na dotaz, zda souhlasí, nebo nesouhlasí s tím, že Židé ve světě jsou více loajální k Izraeli, než k zemi, v níž pobývají; souhlasná odpověď byla shledána jako jasný indikátor antisemitismu. Zpochybňovat loajalitu národnostní menšiny není hezké. A je a zůstává faktem, že většina sionistů si přeje, aby Židé byli více loajální k Izraeli než k zemi svého pobytu. To je však nedostatečná omluva souhlasu s takovou charakteristikou všech Židů. Zkusme se na to podívat z jiné stránky.

Jakkoli přibližně polovina Evropanů říká, že „je možné“, že Židé jsou více loajální k Izraeli, neexistuje žádná politická strana, která by Židům pohrozila odebráním občanství, pokud nezaručí svou loajalitu. Neslyšel jsem o takovém požadavku vůči jakékoli jiné menšině v Evropě ani jinde. Něco takového nepožadoval ani Jorg Haider.

Existuje výjimka. A to kampaň **Avigdora Liebermana** a jeho strany, založená na heslu „bez loajality není občanství“, která byla zaměřená na arabskou minoritu, žijící v Izraeli. Třináct procent izraelských voličů dalo Liebermanovi svůj hlas. Co na to všechno říká Abe Foxmann? Ten Liebermana **brání** a mluví o něm jako o neškodném: „*On neříká vyžeňme je. Neříká potrestejme je.*“ Skutečně ne. Jenom je na základě jejich národnosti demonizuje jako hrozbu a chce je zbavit občanství. Nic zvláštního.

Osoba, která pochybuje o loajalitě Židů je podle Formana špinavý antisemita. Avšak když izraelská politická strana veřejně pomlouvá arabské občany Izraele a slibuje odejmutí jejich občanství, dostává od Ligy proti pomluvám (!) rozžehnutí. Ano od té ligy, která se zaštiťuje bojem proti „antisemitismu, bigotnosti a extremismu“ !

Zkreslený průzkum

Průzkum ADL má k solidní kritické analýze velmi daleko. Už podruhé vedla průzkum tentokrát v sedmi evropských státech tak, že zároveň pečlivě dohlédla na budoucí obsah listin všech

respondentů, kteří jim to polykají i s navijákem.

Dodejme, že ve zmíněném průzkumu měli respondenti na výběr ze dvou odpovědí: měli odpovídat jednoznačně, tedy ani „možná“ nebo „pravděpodobně“. Veškeré kolonky se však nesly v duchu, že „možná ano“ byla odpověď, evokující antisemitismus. Jde o notoricky známý trik, kdy se lidem nabízí takový typ odpovědí, díky kterým se respondent kloní k tomu, akceptovat určitým typ odpovědi raději, než vypadat jako extremist. (podívejte se na Jona Krosnicka a jeho „Maximalizaci kvality otázek“).

Seriózní výzkum a dotazník by měl správně vyváženě používat takový typ nabízených odpovědí, které pokud možno takové zkreslení vyloučí. ADL má vlastní výklad. Antisemitismus se může vždy znovuobjevit a nabýt na síle. Pokud tedy výzkum nějaké zkreslení prokáže, je to kvůli úsilí a touze reprezentantů nižších sociálních tříd o postup do třídy vyšší, což koneckonců průzkum ADL vysvětluje a zpětně potvrzuje, a sice to, že antisemitismus se trvale uchycuje na vyšší úrovni mezi lidmi s nízkým vzděláním.

Jeden by se také podivil nad dalším tvrzením tohoto průzkumu, které říká, že „Židé stále příliš mnoho mluví o tom, co se jim stalo během holocaustu“ (všimněte si toho sugestivního „stále“!), které je příšerně antisemitské. Stejně tak se můžeme divit tomu, co nutí ADL plýtvat několika otázkami na víceméně identické tvrzení („Židé mají příliš mnoho moci v byznysu“ a „Židé mají mnoho moci v mezinárodním finančním systému“), které téměř vždy vynášejí stejný výsledek (korelační koeficient 0.922). Byl snad tentokrát nedostatek antisemitských tvrzení?

Před několika týdny Forman napsal ostrý titulek pod názvem „pandemie antisemitismu“ právě v souvislosti s operací Lité olovo. Nárůst všeobecného antisemitismu ve spojení s válečnými operacemi v Gaze byl podle Formana „nejhorší, nejintenzivnější a nejvíce globální jaký si pamatujeme a jaký si dovedeme představit.“

Operace Lité olovo začala 17.prosince 2008. Průzkum ADL byl proveden mezi 1. prosincem 2008 a 13. lednem 2009, tedy celá jedna třetina průzkumu zabírá dobu devastace Gazy. Pokud byla „antisemitská pandemie“ způsobena Gazou, jak prohlašuje Forman, seriózní průzkum by to měl zohlednit a rozlišit data posbíraných před a po propuknutí „pandemie.“ Vlastně by stačilo, aby si ADL přečetla jiný průzkum: jeden totiž říká, že „23 procent dotázaných se domnívá, že názory na Židy jsou silně ovlivněny akcemi spáchanými státem Izrael.“

Jakkoli to počítáme, tak pokud je to všechno pravda, tak průzkum provedený částečně po zvěrstvech v Gaze mohl být ovlivněn údajnou pandemií a účelově tak ukázat signifikantní nárůst antisemitismu.

Byl to i tento případ? Ne úplně. Vlastně, jak připustila samotná ADL, „v porovnání s rokem 2007 průzkum ukázal, že více jak dvou roční úroveň antisemitismu zůstala ve více než sedmi testovaných krajinách stejná. A kdo rušil partu? Velká Británie, překvapivě domov mnoha protiizraelských iniciativ: Velká Británie byla jedinou zemí, kde se hovořilo o statistické odchylce. Stejný stav v šesti zemích kontinentu, statistická odchylka v UK plus tento průzkum zpracované během údajné „pandemie antisemitismu.“ Přestaňte nás balamutit.

Nenechte se zmást falešnými důkazy

Je zřejmé, že průzkum vzbudil široký ohlas v izraelských médiích. Podobně jako byl v Americe antikomunismus v roce 1980, anti-antisemitismus je současné židovské izraelské národní náboženství. Každý nežid je potenciální antisemita, stačí, když je rozladěný jako turecký premiér Recep Tayyip Erdogan. Antisemitismus je také nejlepší omluva. Nevěříme v mír, protože Arabové jsou antisemité. Musíme zaútočit na Írán, protože tamější muslimové jsou antisemité a chtějí Židy vyhladit, a konečně je antisemitský i zbytek světa, protože ho nezajímá, jaký osud Židům jejich pekelní nepřátelé chystají. A samozřejmě je také čistým důkazem antisemitismu i kritika izraelské okupace.

Rovněž je zřejmé, že jakákoli zpráva nebo důkaz o klesající úrovni antisemitismu je to, co Izraelci chtějí slyšet jako poslední. Antisemitismus se vždy objeví – udržuje totiž soudržnost izraelské národní obce.

A proto jak Ha'aretz (hebrejsky) 11. února, tak YNet (hebrejsky) 10. února použily stejného čísla 31% Evropanů, kteří údajně viní Židy z rozpoutání ekonomické krize a tuto zprávu otiskly jako úvodní článek. Oba deníky se zaměřily na absolutní čísla roku 2009 a držely obtížný trend marginalizace předposledního odstavce. Všimněte si, jak novinářka Natasha Mozgovaya označila výsledek průzkumu v Británii za „malou odchylku“ zatímco deník YNet opomenul jakékoli adjektivum a napsal pouze „odchylka.“ A oba následovali úzus ADL a rychle vyrovnali celkový pozitivní trend zdůrazněním negativních částí svých zjištění.

Nenechme se mýlit. Určitá úroveň rasismu, zahrnující i antisemitismus, existuje v každé společnosti. Rasistický Izrael je ale poslední místo, kde lze něco takového popřít. Ale stejně tak jako skutečný antisemitismus podkopává mírové řešení palestinské otázky, podkopávají zkreslené a zaujaté průzkumy a manipulativní deklarační boj proti rasismu. Foxmanova kritika jedné formy rasismu v situaci, kdy zároveň podporuje jinou, je opovržením hodná.

Zdroj: Antiwar.com